UUTISET

Oma asenteeni on muuttunut niin, että nykyisin pidän reipasta kävelyäkin hyvänä liikuntamuotona. **SUOMEN PANKIN PÄÄJOHTAJA ERKKI LIIKANEN**

EU:n maatalouspolitiikan uudistus edelleen kesken

Suomen keskeisimpiä tavoitteita capin uudistamiselle ovat byrokratian vähentäminen ja maatalouspolitiikan yksinkertaistaminen. Uudistus näyttäisi menevän päinvastaiseen suuntaan.

EU:n yhteisen maatalouspolitiikan (cap) uudistuksen yksityiskohdat ovat edelleen auki.

Maa- ja metsätalousministeri **Jari Koskinen** (kok.) toisti perjantaina, että Suomi ei vastusta EU:n yhteisen maatalouspolitiikan viherryttämistä

”Uudistus on tehtävä järkevällä tavalla”, Koskinen sanoi. Mitä se käytännössä tarkoittaa, jäi auki perjantaina Helsingissä pidetyssä keskustelutilaisuudessa.

Yksityiskohtiin päästään paneutumaan, kun EU päättää capin rahoituksesta.Päätöstä rahoituskehyksestä odotetaan vuoden loppuun mennessä.

Kokonaisuudessaan capin pitäisi olla valmis ensi vuoden kevääseen mennessä, jotta se voitaisiin ottaa käyttöön vuoden 2014 alussa.

Tarjolla useita ratkaisuja

Viherryttämiseen kuuluu kolme periaatetta, joiden perusteella tuet jaettaisiin.

Ne ovat viljelyn monipuolistaminen, pysyvän nurmen säilyttäminen ja ekologinen ala.

Komission ehdotuksen mukaan yli kolmen hehtaarin tiloilla pitäisi viljellä kolmea eri kasvia. Vaatimus ei koskisi kokonaan nurmella olevia tiloja eikä alle kolmen hehtaarin tiloja.

Luomutilat saisivat tukea koosta riippumatta.

Päätöksiä ehdotuksesta ei ole tehty.

”Komission tekemä ehdotus ei miellytä yhtäkään jäsenmaata”, sanoo maatalousneuvos **Kari Valonen** maa- ja metsätalousministeriöstä.

Muitakin ehdotuksia asiasta on.

Europarlamentaarikko **Capoulas Santosin** mietintö lähtee siitä, että 5–20 hehtaarin tiloille riittäisi kaksi kasvia.

KIMMO HAIMI

EU:n yhteisen maatalouspolitiikan viherryttämisen periaatteena on, että yli kolmen hehtaarin tilalla pitää viljellä kolmea eri kasvia.

Tämä ei koskisi tiloja, jotka ovat kokonaan nurmella.

Myös niin sanottu ruokalistamallia on tarjottu viherryttämisen ratkaisuksi. Siinä jäsenmaat saisivat valita useista eri vaihtoehdoista itselleen sopivat toimenpiteet.

Viherryttämistä on ehdotettu yhdistettäväksi myös suorien tukien täydentäviin ehtoihin.

Suorien tukien jakauduttava tasaisesti

Eräs keskeisimmistä kysymyksistä cap-neuvotteluissa on, millä perusteella suoria tukia maksetaan kaudella 2014–2020.

Pienimmät jäsenmaat vaativat, että tuet jakautuisivat tasaisemmin jäsenmaiden kesken. Vaatijoiden joukossa ovat erityisesti Baltian maat.

Komissio ehdottaa suoriin tukiin maltillisia muutoksia.

Suomen kannalta keskeistä on, miten maaseudun kehittämisen rahat jaetaan uudella kaudella. Jos näitä rahoja halutaan tasata, menettää Suomi rahoitusosuuttaan.

Nyt Suomi saa keskimääräistä enemmän tukea maaseudun kehittämisen varojen kautta.

Tällä kaudella tuotantoon sidottujen tukien osuus on ollut 10 prosenttia. Suomen tavoitteena on nostaa osuutta seuraavalle kaudelle.

Tuotantoon sidottuihin tukiin ei kohdistu suuria vähennyspaineita, kertoo Valonen

ELINA HELMANEN

MAURI RATILAINEN

Anne Kalmarin (oik.) johtama ruokalähetystö vei adressin presidentinlinnaan.

Presidentin pöytiin halutaan tarjolle suomalaista ruokaa

Ruokaryhmä vetoaa presidentti **Sauli Niinistöön** suomalaisen lähiruuan puolesta.

Ryhmä esittää, että presidentin ja valtion tilaisuuksissa tarjottaisiin ruokaa, joka sisältää mahdollisimman paljon luomua, kotimaisia raaka-aineita ja eri maakuntien tuotteita.

Ruokaryhmä tapasi Niinistön perjantaina.

Kansanedustaja **Anne Kalmarin** (kesk.) perustama ryhmä haluaa lisätä lähiruuan käyttöä.

Kalmarin mukaan eräs tavoite on, että jokaisen puolueen kunnallisvaaliohjelmaan tulee kirjaus suomalaisen ruuan käytön edistämisestä.

Ryhmä haluaa myös edistää kestäviä julkisia ruokahankintoja. Valtion toivotaan näyttävän kilpailutuksessa esimerkkiä.

Ruokaryhmässä on mukana parikymmentä ruuan parissa työskentelevää asiantuntijaa.

MT

Kauppapolitiikka kuumensi muttei kiehauttanut yli

Maailman tuottajajärjestö WFO siirsi vaikeimman asian ensi vuoteen

ROOMA (MT)

Kauppapolitiikka ja maatalouden tuet kuumensivat keskustelua maailman tuottajajärjestön kokouksessa. Puheenjohtaja **Robert Carlsonin** jämeryys esti kuitenkin kiistaa kiehahtamasta yli.

Australia, Uusi-Seelanti ja Argentiina esittivät perjantaina lausumaa, jolla WFO olisi vaatinut kaupan esteiden ja maataloustukien poistoa.

Carlson siirsi esityksen tiedoksi. Hän vetosi siihen, että vasta keskiviikkona kokous oli päättänyt keskustella kauppapolitiikasta ensi vuoden kokouksessa. Sitä ennen kaikilta jäsenmailta kysytään niiden kantoja.

Nimenomaan Carlson oli keskiviikon päätöksen takana. Hän haluaa, että WFO pystyy sopimaan linjoista, joiden mukaisesti se vie viljelijöiden viestiä maailman kauppaneuvottelijoille.

”Jos meillä ei ole mitään kantaa, joku muu päättää puolestamme”, Carlson totesi.

WFO:n puheenjohtaja Robert Carlson esti maailman tuottajajärjestöä ajautumasta kiistoihin.

Kauppapolitiikka perinteinen kiistakysymys

Australian, Uuden-Seelannin ja Argentiinan viljelijäjärjestöt esittivät tukien poistamiselle kolme perustelua: tuet jarrutavat reagoimista kuluttajien toiveisiin, ne siirtyvät tuotantopanosten hintoihin, ja viljelijät ovat riippuvaisia poliittisista päätöksistä.

Esityksen ihka ensimmäinen lause myönsi, että kaupan vapauttaminen on ristiriitoja herättävä aihe. Sitä se oli jatkuvasti WFO:n edeltäjän Ifapin keskusteluissa. Suuret viejämaat haluavat vallata lisää markkinoita. Siksi ne vastustavat maataloustukia ja tulleja.

Teollisuusmaiden maataloustuet närästävät myös köyhiä kehitysmaita. Ne pelkäävät ylijäämien dumppauksen vievän markkinat pienviljelijöiltä.

Kehitysmaille on myös tärkeää saada vientituloja omista tuotteistaan. EU on vastannut toiveeseen lupaamalla kaikkein köyhimmille maille vapaan tuonnin kaikessa paitsi aseissa. Joukossa ei ole suuria viejämaita.

Teollisuusmaista suurin osa puolustaa maataloustukia. Perusteluna on oman maataloustuotannon ja ruokahuollon turvaaminen.

Oma lukunsa on USA. Se haluaa parhaat puolet sekä viennilleen että oman maataloutensa turvaamiseksi. Republikaanien viljelijäjärjestö AFB on sellaisen politiikan kiivas kannattaja. Sen sijaan demokraattien NFU on lähellä eurooppalaista linjaa.

Kehitysmaita mukana Suomen tuella

Carlson on NFU:n edustaja. AFB ei ole WFO:n jäsen. Se ei ollut loppuaikoina myöskään Ifapin jäsen. Tiettävästi AFB katsoo, etteivät sen ja kehitysmaiden näkökannat sovi yhteen.

Suomelle sen sijaan kehitysmaiden mukana olo sopii. Sen osoituksena Suomen ulkoministeri tuki MTK:n esityksestä yhdeksän kehitysmaan viljelijäjärjestön osallistumista. Ne olivat Armenia, Indonesia, Kamerun, Keski-Afrikan tasavalta, Mauritania, Moldova, Sambia, Uganda ja Zimbabwe. Toinen merkittävä kehitysmaiden tukija oli Saksa.

Suomesta kokoukseen osallistuivat MTK:n puheenjohtaja **Juha Marttila**, johtokunnan jäsen **Kati Partanen** sekä kansainvälisten asioiden toimihenkilöitä. Kati Partanen edusti samalla myös Pellervo-Seuraa.

HEIKKI VUORELA

Maraton vaatii enemmän luonnetta kuin lahjoja

Juokseminen on nyt muotia. Se on huomannut myös maratonkonkari **Erkki Liikanen**.

”Juoksijoita näkyy varsinkin keväällä ja enemmistönä naispuolisia juoksijoita.”

Suomen Pankin pääjohtaja on juossut 34 maratonia, viimeksi vappuna Tuusulanjärvellä. Juoksu sujui, vaikka tuulista oli.

Tänä kesänä on mahdollisesti edessä yksi muukin maraton, ja useampia puolikkaita, esimerkiksi Mikkelissä.

”Maraton on siitä mainio laji, ettei se vaadi lahjoja, vaan luonnetta”, sanoo Liikanen, joka juoksi ensimmäisen maratoninsa 41-vuotiaana.

Sytykkeen antoi Brysselissä vuonna 1991 maaherra **Kalevi Kivistö**, joka pinkaisi siellä muutaman keskisuomalaisen kanssa maratonin. Seuraavalla kerralla hän toi Liikasellekin sykemittarin.

Läpi vuoden, kolmesti viikossa

Helsingissä Liikanen juoksee edelleen Brysselin-ajoilta tutun porukan kanssa kerran viikossa 17–18 kilometrin lenkin läpi vuoden.

”Jos on oikein kova pakkanen, sauvakävelemme.”

Siinä kiteytyykin vinkit juoksua aloitteleville: ei pidä harrastaa hampaat irvessä, vaan liikkua omaksi ilokseen ja niin että tuntuu hyvältä.

Nyt Liikanen liikkuu ainakin kolmesti viikossa. Pitkän lenkin lisäksi hän tekee kaksi lyhyempää.

Säännöllisyys säilyy myös mökillä ja työmatkoilla, joten Frankfurtiin ja Brysseliinkin hän pakkaa työpapereiden joukkoon juoksutossut.

Myös kolmen kilometrin työmatkansa pankkiiri kävelee mennen tullen eli saa siinä tunnin liikunta-annoksen päivittäin.

”Reippaasti, mutta niin, ettei paita kastu, jotta voi mennä töihin. Nyt pitäisi vain ostaa reppu.”

Kävelykin kelpaa jo

Aloittelijalle Liikanen suosittaa reipasta kävelyä, halonhakkuuta ja muuta arkiliikuntaa alkuun. Kun liikunnasta tulee säännöllistä, lenkkejä voi pidentää ja pistää juoksuksikin.

”Oma asenteeni on muuttunut niin, että nykyisin pidän reipasta kävelyäkin hyvänä liikuntamuotona”, Liikanen sanoo.

Aloittelijan tyypillinen virhe on juosta liian lujaa.

Varsinkin ensimmäiset kilometrit pitäisi mennä äärimmäisen hitaasti.

”Aina pitäisi juosta niin, että on hyvä olla. Ei tämä nyt sentään ole elämää suurempi asia.”

Maratonille mielivän pitäisi juosta ainakin puolimaratoneja ennen täydelle matkalle lähtöä.

”Ohjelman tulee olla sellainen, että liikkuminen on miellyttävää ja säännöllistä. Pitää muistaa, ettei tätä tehdä maratonin, vaan oman itsen ja paremman elämän vuoksi.

Aina pitäisi juosta niin, että on hyvä olla. Ei tämä nyt sentään ole elämää suurempi asia.

ERKKI LIIKANEN

Mutta maraton antaa liikunnalle rytmiä.”

61-vuotias Liikanen juoksee maratonin alle viiden tunnin. Paras aika on ollut 3.40.

Mieleenpainuvin juoksumuisto on Ranskan Medocin maratonilta. Reitti seuraili viinitietä.

”Ja tarjoilu tankkauspisteissä oli sen mukaista. Mutta sitä ei voi suositella juoksun aikana.”

EIJA POUTANEN

LIIKASEN VINKIT

Erkki Liikanen (oik.) juoksi vuonna 2003 yhdessä komissaaritovereidensa kanssa Brysselissä 20 kilometrin kisan.

Vähitellen maratonille

Jokaisesta on juoksijaksi. Koskaan ei ole liian myöhäistä aloittaa.

Aloita reippaalla kävelyllä ja hyötyliikunnalla. Juoksuvauhti on sopiva, kun voit jutella juostessasi.

Liiku säännöllisesti. Näin elimistö tottuu liikkumiseen, kunto kohenee ja lenkeistä alkaa myös nauttia.

Harjoittele kolmesti viikossa: Tee viikonloppuna yksi pidempi lenkki, 1,5–2 tuntia. Juokse viikolla lyhyempi palauttava lenkki ja vielä kolmas näiden väliltä.

Maratonin aikana: juokse ensimmäiset 10 kilometriä ”niin hitaasti kuin kehtaat”, toiset 10 kilometriä jarrutellen, kolmas 10 kilometriä normaalisti ja viimeiset 10 kilometriä kilometrejä laskien.

42,195 kilometrin kohdalla olet sankari. ”Sen jälkeen uskoo pystyvänsä moniin uusiin kamppailuihin milloin tahansa.”